

✧ Texty na tento týden – 1S 8:10–18; Am 5:10–15; Mi 6:8; Gn 19:1–13; Ez 16:49; Iz 1:15–23

✧ **Základní verš**

„Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“ (Mi 6:8)

Starozákonní proroci patří mezi nejzajímavější postavy Písma. Hlas, který byl slyšet, odvážné poselství, vyjádření zármutku, bolesti a hněvu, jejich nadšení a příležitostně také „hraná podobenství“, kterými zvěstovali Boží poselství – to vše z nich dělalo nepřehlédnutelné osobnosti. Jejich poselství nebylo možné nebrat na vědomí, ačkoli ne vždy bylo pohodlné být v jejich blízkosti.

Poselství proroků určené Božímu lidu mělo navrátit národ zpět k Hospodinu. Izraelci a jejich vůdci se nechávali velmi snadno ovlivnit modlami a životním stylem okolních národů. Proroci měli nevděčnou úlohu vést lidi k pokání. Někdy stačilo připomenout Boží lásku a všechno, co pro ně Hospodin v minulosti udělal, jindy musela z jejich úst zaznívat varování a také hrozby toho, jaké následky jim přinese porušování smlouvy a zapomínání na Boha.

Proroci upozorňovali národ a jeho vůdce na hříchy, kterých se dopouštěli. Mezi největší zlo patřil útlak chudých, nuzných a bezmocných mezi nimi. Ano, uctívání model bylo nepřijatelné. Ano, následování falešných náboženských praktik bylo odsouzeníhodné. Ale minimálně stejně obłudné a trestuhodné bylo i špatné chování k slabým a chudým.

✧ **Týden ve zkratce:**

- Volání po spravedlnosti
- Ámos
- Micheáš
- Ezechiel
- Izajáš
- Podněty k zamyšlení

NE 28. července – Volání po spravedlnosti

1S 8:10.11.13.14.16-19 „¹⁰Samuel pověděl všechna Hospodinova slova lidu, těm, kteří od něho žádali krále. ¹¹Pravil: „Toto bude právo krále, který nad vámi bude kralovat: Vezme vám syny a zařadí je ke svému vozatajstvu a jezdeckvu... ¹³Také dcery vám vezme... ¹⁴Vezme vám nejlepší pole, vinice a olivové háje a dá je svým služebníkům. ... ¹⁶Vezme vám otroky a otrokyně a nejlepší jinochy i osly, aby pro něho pracovali. ¹⁷Bude vybírat desátky z vašich stád, a stanete se jeho otroky. ¹⁸A přijde den, kdy budete úpět kvůli svému králi, kterého jste si vyvolili, ale Hospodin vám onoho dne neodpoví.“ ¹⁹Lid však odmítá Samuela uposlechnout. Prohlásili: „Nikoli. Ať je nad námi král!““

1S 8:5 „Řekli mu: „Hle, ty jsi už starý a tvoji synové nechodí tvou cestou. Dosad' nyní nad námi krále, aby nás soudil, jako je tomu u všech národů.““

PO 29. července – Ámos

Am 7:14.15 „¹⁴Ámos Amasjášovi odpověděl: „Nebyl jsem prorok ani prorocký žák, zabýval jsem se dobytčím a sykomorami. ¹⁵Hospodin mě vzal od ovcí, Hospodin mi rozkázal: „Jdi a prorokuj Izraeli, mému lidu!“““

Am 1:3-15 „³Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Damašku, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože mlátili Gileáda železnými smyky, ⁴sešlu na Chazaelův dům oheň a ten pozře paláce Ben-hadadovy. ⁵Přerazím závoru Damašku, vyhladím z Pláně kouzel toho, jenž tam sídlí, z Domu rozkoše toho, jenž drží žezlo; aramejský lid bude přesídlen do Kíru, praví Hospodin. ⁶Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Gázy, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože úplně přestěhovali obyvatelstvo a přesídlenec vydali v plen Edómu,

⁷sešlu na hradby Gázy oheň a ten pozře její paláce. ⁸Vyhladím z Ašdódu toho, jenž tam sídlí, z Aškalónu toho, jenž drží žezlo, proti Ekrónu obrátím svou ruku; vyhyne pozůstatek Pelištejců, praví Panovník Hospodin. ⁹Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Týru, ba pro čtverý, toto neodvolám: Protože úplně vydali v plen Edómu všechny přesidlence a nepamatovali na bratrskou smlouvu, ¹⁰sešlu na hradby Týru oheň a ten pozře jeho paláce. ¹¹Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Edómu, ba pro čtverý, toto neodvolám: Protože pronásledoval svého bratra mečem, odvrhl slitování, živil v sobě neustále hněv a setrval ve své prchlivosti, ¹²sešlu na Těman oheň a ten pozře paláce Bosry. ¹³Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Amónovců, ba pro čtverý, toto neodvolám: Protože roztínali těhotné ženy gileádské, aby rozšířili své území, ¹⁴zanutím na hradbách Raby oheň a ten pozře její paláce za válečného ryku v den boje, za vichřice v den bouře. ¹⁵Jejich král bude přestěhován, spolu s ním i jeho velmožové, praví Hospodin.“

Am 2:1-5 „Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Moábu, ba pro čtverý, toto neodvolám: Protože na vápno spálil kosti edómského krále, ²sešlu na Moáb oheň a ten pozře paláce Kerijótu. Moáb zemře ve hřmotu vřavy za válečného ryku při zvuku polnice. ³Vyplním soudce z jeho středu, všechny jeho velmože pobijí s ním, praví Hospodin. ⁴Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Judy, ba pro čtverý, toto neodvolám: Protože zavrhl Hospodinův zákon a nedbali na jeho nařízení – zavedly je jejich lživé modly, za nimiž chodili jejich otcové –, ⁵sešlu na Judu oheň a ten pozře paláce Jeruzaléma.“

Am 3:9-11 „Vyhlaste na palácích v Ašdódu a na palácích v egyptské zemi řekněte: Shromážděte se na Samařské hory! Pohlédte, co je tam zmatků, kolik útisku! ¹⁰Správně jednat neumějí, je výrok Hospodinův. Uskladňují ve svých palácích násilí a zhoubu jako poklady. ¹¹Proto praví Panovník Hospodin toto: Tuto zemi obklíčí protivník, tvé opevnění strhne, tvoje paláce budou vyloupeny.“

Am 4:1.2 „Slyšte toto slovo, bášanské krávy, které jste na Samařské hoře, které utiskujete nuzné a křivdíte ubožákům. Říkáte jejich Panovníkovi: „Dávej, ať hodujeme!“ ²Panovník Hospodin se zapřísáhl při své svatosti: Hle, přijdou na vás dny, kdy vás vytáhnou na hácích a vaše potomky na rybářských udicích.“

Am 5:10-15 „¹⁰Oni však toho, kdo trestá v bráně, nenávidí, pravdomluvný se jim hnusí. ¹¹Protože hanebně vydíráte nuzáka a vymáháte na něm obilnou daň, mohli jste si vybudovat domy z kvádrů, bydlet v nich však nebudete; vysadili jste si skvělé vinice, avšak víno z nich pít nebudete. ¹²Já znám vaše četné nevěrnosti, vaše nehorázné hříchy. Nevražíte na spravedlivého, berete úplatek, ubožáky v bráně odstrkujete. ¹³Proto v oné době prozřavý zmlkne, bude to zlý čas. ¹⁴Hleďte dobro a ne zlo a budete žít, a tak Hospodin, Bůh zástupů, bude s vámi, jak říkáte. ¹⁵Mějte v nenávisti zlo a milujte dobro, uplatňujte v bráně právo! Snad se Hospodin, Bůh zástupů, smiluje nad pozůstatkem lidu Josefova.“

Am 8:4-6 „⁴Slyšte to vy, kdo bažíte po ubožákovi a kdo chcete odstranit pokorné v zemi. ⁵Říkáte: „Kdy už pomine novoluní, abychom zas prodávali obilí, a den odpočinku, abychom otevřeli sýpku, na míře ubírali, na ceně přidávali a podváděli falešnou váhou, ⁶abychom si koupili nuzáky za stříbro, ubožáka pro pár opánků, a abychom prodali obilní zadinu.““

Am 9:11-15 „¹¹V onen den postavím padající Davidův stánek a jeho trhliny zazdím, opravím, co na něm pobořeno, a zbuduji jej jako za dnů dávných. ¹²Podrobí si pozůstatek lidu edómského a všech pronárodů; i budou nazývány mým jménem, je výrok Hospodina, který toto činí. ¹³Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy půjde oráč hned za žencem a ten, kdo šlape hrozny, hned za rozsevačem. Z hor bude kanout mladé víno a všechny pahorky budou oplývat vláhou. ¹⁴Úděl Izraele, svého lidu, změním, oni znovu vybudují zpusťovaná města a osídlí je, vysadí vinice a budou z nich pít víno, založí zahrady a budou z nich jíst ovoce. ¹⁵Zasadím je do jejich půdy a již nikdy nebudou vykořeneňeni ze své země, kterou jsem jim dal, praví Hospodin, tvůh Bůh.“

ÚT 30 července – Micheáš

Mi 6:8 „Človče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“

Mi 2:8-11 „⁸Dříve se můj lid stavěl proti nepříteli. Teď však strháváte z pláštíků ozdoby těm, kdo po návratu z boje užívají bezpečí. ⁹Ženy mého lidu zapuzujete z jejich rozkošného domova, jejich děti chcete navěky připravit o důstojnost, kterou jsem jim dal. ¹⁰Nuže, jděte si, tady odpočinutí nedojdete. Pro svou nečistotu budete zahubeni strašnou záhubou. ¹¹Kdyby někdo posedlý duchem podvodu nalhával: „Budu ti věštit při víně a opojném nápoji,“ to by byl věštec pro tento lid!“

Mi 3:8-12 „⁸Já však jsem naplněn mocí, duchem Hospodinovým, právem a bohatýrskou silou, abych mohl Jákobovi povědět o jeho nevěrnosti, Izraeli o jeho hříchu. ⁹Slyšte to, představitelé domu Jákobova, vůdcové izraelského domu, vy, kteří si hnusíte právo a překrucujete všechno, co je přímé! ¹⁰Sijón budujete krveprolitím, Jeruzalém bezprávím. ¹¹Jeho představitelé soudí za úplatek, jeho kněží učí za odměnu, jeho proroci věští za stříbro. Přitom spoléhají na Hospodina a říkají: „Což není Hospodin uprostřed nás? Na nás nepřijde nic zlého.“ ¹²Proto bude Sijón kvůli vám zorán jako pole, z Jeruzaléma budou sutiny, z hory Hospodinova domu návrší zarostlá křovím.“

Iz 11:1-5 „¹I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. ²Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy. ³Bázní Hospodinovou bude prochnut. Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, ⁴nýbrž bude soudit nuzně spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva. Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka. ⁵Jeho bedra budou opásána spravedlností a jeho boky přepásá věrnost.“

Iz 42:1-7 „¹Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého ducha, aby vyhlásil soud pronárodům. ²Nekřičí a hlas nepozvedá, nedává se slyšet na ulici. ³Nalomenou třtinu nedolomí, nezhasí knot doutnající. Soud vyhlásí podle pravdy. ⁴Neochabne, nezlomí se, dokud na zemi soud nevykoná. I ostrovy čekají na jeho zákon. ⁵Toto praví Bůh Hospodin, který stvořil nebesa a roztráhl je, zemi překlenuje i s tím, co na ní vzhází, jenž dává dech lidu na ní a ducha těm, kdo po ní chodí. ⁶„Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku; budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu a za světlo pronárodům, ⁷abys otvíral slepé oči, abys vyváděl vězně ze žaláře, z věznic ty, kdo sedí v temnotě.“

Iz 53:4-6 „⁴Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. ⁵Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. ⁶Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.“

PÁ 2. srpna – Podněty k zamyšlení

Přečtěte si 23. kapitolu „Pád Izraele“ a 25. kapitolu „Izajáš“ v knize *Od slávy k úpadku*.

„Stále znovu se proroci stavěli proti útlačku, bezpráví, blahobytu a výstřednostem, bezuzdnému obžerství a opilství, jakož i proti nevázaným prostopášnostem. Ámos o nich prohlásil: ‚Oni však toho, kdo trestá v bráně, nenávidí, pravdomluvný se jim hnusí.‘ (Am 5,10)“ (PK 282; OSU 110)

Izajáše znepokojoval výhled na sociální poměry národa. „V touze po zisku lidé spojovali svá pole a domy (viz Iz 5,8). Nebylo možné se dovolat spravedlnosti a s chudými neměl nikdo slitování. ... Dokonce i soudci byli lhostejní k utrpení chudých, vdov a sirotků (viz Iz 10,1.2). Není divu, že když byl Izajáš povolán, aby v této době prorokoval, moc se mu do plnění svěřeného úkolu nechtělo. Věděl, že se setká se silným odporem.“ (PK 306.307; OSU 118)

„Tento jasný výrok bychom měli přijmout jako Boží vůli pro nás. Měli bychom využít každé příležitosti a s lidmi, kteří jsou ztrápení a utlačováni, jednat milosrdně, citlivě a slušně jako správní křesťané.“ (PK 327; OSU 125)

Otázky k rozhovoru

1. Často se omezuje na to, že „prorokovat“ znamená zvěstovat budoucí věci. Jak vám pomáhá pochopit úlohu proroka soustředění starozákonních proroků na situaci ve společnosti?

2. Život a poselství proroků ukazuje, jak náročné a nebezpečné může být stát na straně pravdy. Proč podle vás proroci jednali s takovým nasazením a odvahou (i když zároveň i se strachem a obavami)?

3. Ve spisech proroků nacházíme dva obrazy Hospodina. Bůh je představen jako ten, který se zlobí a je připraven trestat, ale zároveň mu nesmírně záleží na jeho lidu a touží ho zachránit. Jak rozumíte těmto dvěma stránkám Božího charakteru?

Mi 7:18-20 „¹⁸Kdo je Bůh jako ty, který snímá nepravost, promíjí nevěrnost pozůstatku svého dědictví! Nesetrvává ve svém hněvu, neboť si oblíbil milosrdenství. ¹⁹Opět se nad námi slituje, rozšlape naše nepravosti. Do mořských hlubin vhodí všechny jejich hříchy, ²⁰prokážeš věrnost Jákobovi, milosrdenství Abrahamovi, jak jsi za dnů pradávných přísahal našim otcům.“

ST 31. července – Ezechiel

Ez 34:10-12 „¹⁰Toto praví Panovník Hospodin: Hle, chystám se na ty pastýře, budu je volat k odpovědnosti za své ovce. Nedovolím jim už pást ovce, aby místo nich pásli sami sebe. Vysvobodím své ovce z jejich chřtánu, nebudou jim potravou.“ ¹¹Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. ¹²Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mrákoty...“

Gn 19:1-13 „¹Přišli ti dva poslové večer do Sodomy. Lot seděl v sodomské bráně. Když je spatřil, povstal jim vstříc, sklonil se tvář k zemi ²a řekl: „Snažně prosím, moji páni, uchylte se do domu svého služebníka. Přenocujte, umyjte si nohy a za časného jitra půjдете svou cestou.“ Odvětili: „Nikoli, přenocujeme na tomto prostranství.“ ³„O však na ně velice naléhal; uchýlili se tedy k němu a vešli do jeho domu. Připravil jim hostinu, dal napéci nekvašené chleby a pojedli. ⁴Dříve než ulehli, mužové toho města, muži sodomští, lid ze všech koutů, mladí i staří, obklíčili dům. ⁵Volali na Lota a řekli mu: „Kde máš ty muže, kteří k tobě této noci přišli? Vyveď nám je, abychom je poznali!“ ⁶Lot k nim vyšel ke vchodu, dveře však za sebou zavřel. ⁷Rekl: „Bratři moji, nedělejte prosím nic zlého. ⁸Hleďte, malé i velké dcery, které muže nepoznaly. Jsem ochoten vám je vyvést a dělejte si s nimi, co se vám zlíbí. Jenom nic nedělejte těmto mužům! Vešli přece do stínu mého přístřeší.“ ⁹Oni však vzkřikli: „Klid se!“ A hrozili: „Sám je tu jen jako host a bude dělat soudce! Že s sebou naložíme hůř než s nimi!“ Obořili se na toho muže, na Lota, a chystali se vyrazit dveře. ¹⁰Vtom ti muži vlastníma rukama vtáhli Lota k sobě do domu a zavřeli dveře. ¹¹Ale muže, kteří byli u vchodu do domu, malé i velké, ranili slepotou, takže nebyli schopni nalézt vchod. ¹²Tu řekli ti muži Lotovi: „Máš-li zde ještě někoho, zetě, syny, dcery, všechny, kteří v tomto městě patří k tobě, vyveď je z tohoto místa. ¹³My přinášíme tomuto místu zkázu, protože křik z něho je před Hospodinem tak velký, že nás Hospodin poslal, abychom je zničili.““

Ez 34:2-4,7-16 „²Lidský synu, prorokuj proti pastýřům Izraele. Prorokuj a řekni těm pastýřům: Toto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům Izraele, kteří pasou sami sebe. Coze pastýři nemají pást ovce? ³Pojídate tuk, oblékáte se vlnou, porážíte vykrmené, ale ovce nepasete. ⁴Neduživé jste neposílili, nemocnou jste neléčili, polámanou jste neovázali, zaběhlou jste nepřivedli nazpět, po ztracené jste nepátrali, panovali jste nad nimi násilně a surově. ... ⁵Slyšte tedy, pastýři, slovo Hospodinovo: ⁶Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, mé ovce jsou loupeny a stávají se potravou veškeré polní zvěři, protože nemají pastýře a moji pastýři mě ovce nehlídají; pasou sami sebe, ale mé ovce nepasou. ⁷Proto, pastýři, slyšte slovo Hospodinovo! ⁸Toto praví Panovník Hospodin: Hle, chystám se na ty pastýře, budu je volat k odpovědnosti za své ovce. Nedovolím jim už pást ovce, aby místo nich pásli sami sebe. Vysvobodím své ovce z jejich chřtánu, nebudou jim potravou.“ ⁹Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. ¹⁰Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mrákoty. ¹¹Vyvedu je z národů, shromáždím je ze země a přivedu je do jejich země. Budu je pást na izraelských horách, při potocích a na všech sídlišťích v zemi. ¹²Budu je pást na dobré pastvě; jejich pastviny budou na výšínách izraelských hor. Budou odpočívat na dobrých pastvinách, budou se pást na tučné pastvě na horách izraelských. ¹³Sám budu pást své ovce a dám jim odpočívat, je výrok Panovníka Hospodina. ¹⁴Ztracenou vypátrám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ovážu a nemocnou posílím, kdežto tučnou a silnou zahladím. Budu je pást a soudit.““

Ez 47:14-23 „¹⁴Jeden jako druhý obdržíte do dědictví zemi, o níž jsem zvedl ruku k přísaze, že jí dám vašim otcům. Tato země vám připadne za dědictví. ¹⁵A toto je pomezí té země: Na severu od Velkého moře směrem k Cheilónu při cestě do Sedadu ¹⁶Chanát, Beróta, Sibrajim, který je mezi pomezím Damašku a pomezím Chanátu, a Chasér-tikón, který je při pomezí Chavránu. ¹⁷Pomezí povede od moře k Chasar-énónu na pomezí Damašku daleko na severu a k pomezí Chamátu. To bude severní strana. ¹⁸Na východní straně vyměřte pomezí mezi Chavránem a Damaškem a mezi Gileádem a izraelskou zemí podél Jordánu k Východnímu moři. To bude východní strana. ¹⁹Na jižní straně půjde pomezí jižně od Tamaru až k Vodám sváru v Kádeši, k Nachale u Velkého moře. To bude jižní strana směrem k Negebu. ²⁰Na západní straně bude tvořit pomezí Velké moře od jižního pomezí až naproti cestě do Chamátu. To bude západní strana. ²¹Tuto zemi si rozdělíte mezi izraelské kneny.“

²²Přidělíte losováním dědičný podíl sobě i bezdomovcům, kteří mezi vámi pobývají jako hosté a kteří mezi vámi zplodili syny; budou u vás jako rodilí Izraelci. Spolu s vámi si určí losováním dědičný podíl mezi izraelskými kmeny. ²³V tom kmeni, u něhož bezdomovec pobývá jako host, mu dáte jeho dědičný podíl, je výrok Panovníka Hospodina. “
Ez 48:1-29 „¹Toto jsou jména kmenů: Nejdále na severu směrem k Cheitónu až k cestě do Chamátu a Chasar-énanu – hranice Damašku je na sever stranou Chamátu – od východní strany až k moři připadne jeden podíl Danovi. ²Při pomezí Danové od strany východní po západní připadne jeden podíl Ašerovi. ³Při pomezí Ašerové od východní strany po západní připadne jeden podíl Neftalímu. ⁴Při pomezí Neftalíové od východní strany po západní připadne jeden podíl Manasesovi. ⁵Při pomezí Manasesové od východní strany po západní připadne jeden podíl Efrajimovi. ⁶Při pomezí Efrajimové od východní strany po západní připadne jeden podíl Rúbenovi. ⁷Při pomezí Rúbenové od východní strany po západní připadne jeden podíl Judovi. ⁸Při pomezí Judové od východní strany po západní bude oběť pozdvihování, kterou přinesete, dvacet pět tisíc loket široká a dlouhá jako jeden z podílů od strany východní po západní; a uprostřed ní bude svatyně. ⁹Oběť pozdvihování, kterou přinesete Hospodinu, bude v první části dvacet pět tisíc loket dlouhá a deset tisíc loket široká. ¹⁰Ti, kterým bude ta svatá oběť pozdvihování patřit, budou kněží. Bude na severu dvacet pět tisíc loket dlouhá, na západě deset tisíc loket široká, na východě deset tisíc loket široká a na jihu dvacet pět tisíc loket dlouhá; uprostřed ní bude Hospodinova svatyně. ¹¹Bude patřit kněžím, posvěceným ze synů Sádokových, kteří strážili to, co jsem jim svěřil. Oni nezhoudili jako lévítci, když bloudili synové izraelští. ¹²Jim bude patřit tato oběťina z oběti pozdvihování jako nejposvátnější část země při pomezí lévítců. ¹³Souběžně s pomezím kněží budou mít podíl lévítci, a to dvacet pět tisíc loket dlouhý a deset tisíc loket široký. Délka každého bude dvacet pět tisíc loket a šířka deset tisíc loket. ¹⁴Nebudou z podílů odprodávat ani vyměňovat či na jiného převádět prvotiny země; jsou svaté Hospodinu. ¹⁵Zbylých pět tisíc loket na západě podél těch dvaceti pět tisíc loket bude díl nesvatý patřící městu, pro sídliště a pastviny; město bude uprostřed něho. ¹⁶A toto jsou jeho rozměry: na severní straně čtyři tisíce pět set loket, na jižní straně čtyři tisíce pět set loket, při východní straně čtyři tisíce pět set loket a na západní straně čtyři tisíce pět set loket. ¹⁷A město bude mít pastviny o rozměrech: na severu dvě stě padesát loket, na jihu dvě stě padesát loket, na východě dvě stě padesát loket, na západě dvě stě padesát loket. ¹⁸Zbytek na délku souběžně se svatou obětí pozdvihování bude měřit deset tisíc loket na východě a deset tisíc loket na západě; bude souběžně se svatou obětí pozdvihování a výtežky z něho budou sloužit za pokrm pro služebníky města. ¹⁹Služebníci města budou ze všech izraelských kmenů ti, kdo pracují na tom dílu. ²⁰Celou oběť pozdvihování, čtverec dvacet pět tisíc loket na dvacet pět tisíc loket, oddělíte jako svatou oběť pozdvihování do trvalého vlastnictví města. ²¹Zbytek po obou stranách svaté oběti pozdvihování a trvalého vlastnictví města bude patřit knížeti; bude to dvacet pět tisíc loket podél oběti pozdvihování při pomezí východní a na západě dvacet pět tisíc loket podél pomezí západního, souběžně s kmenovými podíly; to bude patřit knížeti. Svatá oběť pozdvihování a svatyně Hospodinova domu budou uprostřed. ²²I po obou stranách trvalého vlastnictví lévítců a trvalého vlastnictví města budou části patřící knížeti, uprostřed mezi pomezím Judovým a Benjamínovým. To bude patřit knížeti. ²³Pokud jde o ostatní kmeny: Od východní strany po západní připadne jeden podíl Benjamínovi. ²⁴Při pomezí Benjamínové od strany východní po západní připadne jeden podíl Šimeónovi. ²⁵Při pomezí Šimeónové od strany východní po západní připadne jeden podíl Isacharovi. ²⁶Při pomezí Isacharové od strany východní po západní připadne jeden podíl Zabulónovi. ²⁷Při pomezí Zabulónové od strany východní po západní připadne jeden podíl Gádovi. ²⁸Při pomezí Gádové na straně negebské k jihu půjde pomezí od Tamaru k Vodám sváru v Kádeši, k Nachale u Velkého moře. ²⁹To je země, kterou dostanete přidělenou do dědictví pro izraelské kmeny, a toto jsou jejich přídělí, je výrok Panovníka Hospodina.“

ČT 1. srpna – Izajáš

Iz 3:13-15 „¹³Hospodin se postavil, povede spor, stojí, aby vedl při s národy. ¹⁴Hospodin zahajuje soud se staršími svého lidu a s velmoži jeho: „Spásali jste vinici, máte ve svých domech, oč jste obrali utištěného.“

¹⁵Jak to, že deptáte můj lid a drtíte tvář utištěných?“ je výrok Panovníka, Hospodina zástupů.“

Iz 1:15-23 „¹⁵Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. Ať se modlíte sebevíc, neslyším. Vaše ruce jsou celé od krve. ¹⁶Omyjte se, očistěte se, odkliděte mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo. ¹⁷Učte se činit dobro. Hleďte právo, zakročte proti násilníku, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy. ¹⁸Pojďte, projednejme to spolu i, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna. ¹⁹Budete-li povolní a poslechnete, budete požívat dobrých darů země. ²⁰Když však odmítnete a budete se zpěčovat, bude vás požírat meč.“ Tak promluvil Hospodinova ústa. ²¹Běda! Nevěstkou se stalo město věrné! Bývalo plné práva, přebývala v něm spravedlnost, teď jsou v něm vražedci.“

²²Tvé stříbro se stalo struskou, tvé víno je smíšené s vodou, ²³tvoji velmoži jsou umínění, spolčenci zlodějí. Kdekdo miluje úplatek a rád bere dary; sirotkovi právo nezjednájí a pře vdovy se k nim nedostane.“
Iz 5:7.8 „⁷Vinice Hospodina zástupů je dům izraelský a muži judští sadbou, z níž měl potěšení. Čekal právo, avšak hle, bezpráví, spravedlnost, a hle, jen úpění. ⁸Běda těm, kteří připojují dům k domu a slučují pole s polem, takže nezbyvá žádné místo, jako byste jen vy byli usedlíci v zemi.“
Iz 58 „¹Volej z plna hrdla, bez zábrán! Rozezvuč svůj hlas jako polnice! Mému lidu ohlas jeho nevěrnost, domu Jákobovu jeho hříchy. ²Den co den se mne dotazují, chtějí poznat moje cesty jako pronárod, jenž koná spravedlnost a rád svého Boha neopouští; na spravedlivé řady se mě doptávají, chtěli by mít Boha blízko. ³Proč se postime, a nevíšimás si toho? Pokořujeme se, a nebereš to na vědomí. ⁴Právě v den, kdy se postíváte, hovíte svým zálibám a honíte všechny své dělníky. ⁵Postíte se jenom pro spory a hádky, abyste mohli svévolně udeřit pěstí. Nepostíte se tak, aby bylo slyšet váš hlas na výšině. ⁶Což to je půst, který si přejí? Den, kdy se člověk pokořuje, kdy hlavu sklání jako rákos, žínici obléká a popelem si podestýlá? ⁷Dá se toto nazvat postem, dnem, v němž má Hospodin zalíbení? ⁸Zdalipak půst, který já si přejí, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jeho rozbití? ⁹Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? ¹⁰Vidíš-li nahého, obléknot ho, nebyť netečný k vlastní krvi? ¹¹Tedy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. ¹²Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva. ¹³Tedy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: ¹⁴Tu jsem! ¹⁵Odstraníš-li ze svého středu jeho, hrozící prst a ničemná slova, ¹⁶budeš-li štedrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne. ¹⁷Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. ¹⁸Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. ¹⁹Nazvou tě tím, jenž zazdívá hrhliny a obnovuje stezky k sídlům. ²⁰Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavít tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hovět svým zálibám a nepovedeš plané řeči, ²¹u nalezněš rozkoš v Hospodinu „a já ti dovolím jezdit po psavých návrších země a z dědictví tvého otce Jákoba tě budu živit.“ Tak promluvil Hospodinova ústa.“
Iz 59 „¹Hle, Hospodinova ruka není krátká na spasení, jeho ucho není zalehlé, aby neslyšel. ²Což to nejsou vaše nepravosti, které vás oddělují od vašeho Boha? A vaše hříchy, které způsobily, že skryl tvář před vámi, a neslyší? ³Vždyť vaše dlaně jsou poskvrněny krví, vaše prsty nepravostí, vaše rty mluví klam, váš jazyk přemílá podlosti. ⁴Nikdo nevolá po spravedlnosti, nikdo se nezastává pravdy. ⁵Doufají v nicotu a šalebně mluví, plodí trápení a rodí ničemnosti. ⁶Vyseděli bazilisků vejce, snují pavoučí vlákna. ⁷Kdo by jejich vejce pozřel, zemře, rozšlápe-li se, vyklouzne smije. ⁸Jejich vlákna se nehodí na šat, svými výrobky se neprikryjí. ⁹Jejich činy jsou jen ničemnosti, na dlaních jim lípí násilné skutky. ¹⁰Jejich nohy pádí za zlem, spěchají prolévat nevinnou krev. ¹¹Zamyšlejí samé ničemnosti, na jejich silnicích číhá záhuba a zkáza. ¹²Cestu pokojie neznají, není práva v jejich stopách. ¹³Dělají si křivolaké cesty, kdo se jimi ubírá, nepozná pokoj. ¹⁴Proto se vzdánilo od nás právo, nedosahuje k nám spravedlnost. ¹⁵Čekáme na světlo, a je tma, na úsvit, a chodíme v šeru. ¹⁶Ohmatáváme stěnu jako slepi, hmatáme jako ti, kdo nemají zrak. ¹⁷V poledne klopýtáme, jako když se stmívá, mezi zdravými jsme jako mrtví. ¹⁸Hned všichni mručíme jako medvědi, hned zase lkáme jako holubice. ¹⁹Čekáme na právo, ale žádné tu není, na spásu, a ta se vzdálila od nás. ²⁰Čemě jsou naše nevěrnosti vůči tobě a naše hříchy svědčí proti nám, naše nevěrnosti se nás drží, i známe svoje nepravosti. ²¹nevěrnost a zapírání Hospodina, odklon od našeho Boha, řeči o útisku, odpadnutí, v srdci nápadý a úvahy o klamných věcech. ²²Právo je úplně pochoeno, spravedlnost stojí někde v dáli, pravda klopýtá po náměstí, a co je správné, nemůže vstoupit. ²³Pravda vyprchala, kořistí stane se ten, kdo se varuje zlého. ²⁴Hospodin to však vidí a je zle v jeho očích, že není žádného práva. ²⁵Vidí, že není nikoho, žasne, že nikdo nezasáhne. ²⁶Zachráni ho jeho paže, podepře ho jeho spravedlnost. ²⁷Oděl se spravedlností jako pancířem a na hlavě má přílbu spásy, oděl se rouchem pomsty, jako pláštěm zahalil se rozhorlením. ²⁸Podle vykonaných skutků odplatí svým protivníkům rozhořčením, svým nepřítelům za to, co páchali, ostrovům odplatí za spáchané skutky. ²⁹I budou se bát Hospodinova jména na západě a jeho slávy na východu slunce, neboť se přivalí jako dravá řeka, kterou Hospodinův vítr žene vpřed. ³⁰Vykupitel přijde k Sijónu, k těm, kdo se v Jákobovi odvrátili od nevěrnosti, je výrok Hospodinův. ³¹„Já pak s nimi uzavřu tuto smlouvu, praví Hospodin: Můj duch, který na tobě spočívá, a má slova, která jsem ti vložil do úst, nevzdálí se z úst tvých ani z úst tvého potomstva ani z úst potomstva tvého potomstva od nynějška až na věky,“ praví Hospodin.“
Iz 9:6.7 „⁶Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. ⁷Horlivost Hospodina zástupů to učiní. ⁸Slovo poslal Panovník proti Jákobovi a dopadlo na Izraele.“